

بیمارستان فاطمیه ی شہسٲر

خودمراقبتی در صرع

آقای حجت سواری بخش آی سی یو
جنرال

با همکاری سرکار خانم رنجبر
سوپروایزر ارتقا سلامت

و خانم احمدی زاده سوپروایزر آموزشی

منبع: برونر سودارث ویرایش 2019

سال 1401

توجه :

چنانچه فرد مصروع دچار سوختگی و آسیب شدید شده باشد، با اورژانس ۱۱۵ تماس بگیرید.

یادت باشه مثل گنج شماره یک، یک، پنج

راهنمای رنگ آمیزی لباس فرم پرسنل اورژانس ۱۱۵: پیراهن سفید، شلوار و کفش سفید، کلاه فرم - آرم اورژانس آبی

از آن جا که صرع یک بیماری فردی است، می تواند با گذشت زمان تغییر کند، در نتیجه میزان مراقبت های شما بیشتر یا کم تر می شود. وضعیت خود شما نیز ممکن است تغییر کند - از نظر جسمی توانایی کمتری پیدا کنید یا بخواهید کمی مستقل شوید. حتی ممکن است از چندین نفر مراقبت کنید که فشار بیشتری به شما وارد خواهد شد. در تعدادی از موارد، دیگران این انتظار را دارند که شما بتوانید به راحتی با این نقش کنار بیایید زیرا قبلا این کار را انجام داده اید. زمان حمله ممکن است انجام بعضی از کارها فایده ی چندانی برای او نداشته باشد و حتی به او صدمه بزند.

بنابراین از انجام کارهای زیر خودداری کنید :

چیزی در دهان وی نگذارید.

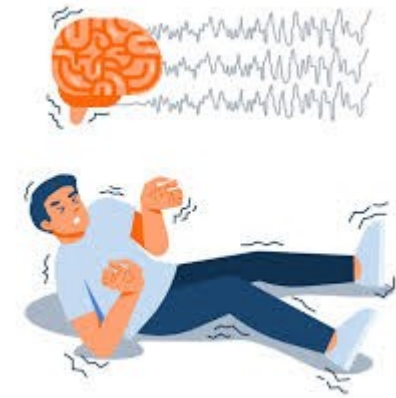
چیزی برای خوردن و نوشیدن به او ندهید.

هیچ دارویی به او نخورانید.

سعی نکنید حرکات غیر عادی بدن وی را متوقف کنید.

چیزی روی پوست و بدن فرد نگذارید.

صرع یا غش یک اختلال مغزی است که با تشنج های مکرر مشخص می شود. افراد مبتلا به ناتوانی های رشدی و کودکان کم توان ذهنی، بدلیل وجود اختلالات زمینه ای مغزی بیشتر احتمال دارد که به صرع مبتلا گردند.

بعضی از افراد معمولاً پیش از حمله، احساس خاصی دارند، این افراد پیشاپیش می فهمند که به زودی دچار صرع می شوند. در بعضی موارد اطرافیان او نیز می فهمند که فرد در حال غش کردن است. آنها می توانند با مشاهده ی یک یا چند نوع از علائم زیر بفهمند که فرد در حال تشنج کردن است.

علائم پیش از حمله صرع :

فرد به نقطه ای خیره می شود یا به رویا فرو می رود.

چشم هایش به سمت بالا می چرخد.

در صورت یا سر فرد حرکات غیر عادی مشاهده می شود.

صدا های غیر عادی از او شنیده می شود و حرکات غیر عادی می کند.

هنگام بروز صرع چه باید کرد:

وقتی فردی دچار حمله می شود، اقدامات زیر را انجام دهید:

□ آرام باشید و به سایرین تذکر دهید که نترسند.

□ فرد را در محل امنی بخوابانید و چنانچه در محل رفت و آمد اتومبیل

ها یا نزدیک آتش قرار گرفته است، مکان او را تغییر دهید.

□ لباس یا پارچه ای را تا کنید و زیر سرش بگذارید.

□ دگمه یا زیپ لباس او را باز کنید تا لباس هایش گشاد و راحت شود.

□ فرد را به پهلو بخوابانید تا زبان در قسمت جلوی دهان قرار بگیرد و چنانچه کف در دهان او جمع شده باشد، خارج گردد و با این کار، راحت تر نفس بکشد.

□ به اندازه ای کنار او بمانید تا غش کاملاً برطرف شود و فرد درک کند که در اطرافش چه خبر است.

□ او را آرام کنید، چون گاهی خود فرد نمی داند دچار حمله شده است.

□ برایش توضیح دهید که چه اتفاقی افتاده و بگذارید کامل استراحت کند .

راهنمای خانواده :

اگر فرزند، والدین، شریک زندگی یا دوست شما مبتلا به

صرع باشد، در می یابید که شما یک نقش مراقبتی فراتر از

فقط والدین بودن یا فقط همسر بودن دارید. این بدین

معنی می باشد که شما وظیفه ی بیشتری بر دوش دارید

که می تواند آسان نباشد و تا حدی دچار مشکل خواهید

شد.